

Nr 4 November 2017

I detta nr:

- **Ordförande har ordet**
- **Höstfest 19 augusti**
- **Arbetsdag 5 september**
- **Femkampen i Haninge den 9 september**
- **Velothon den 10 september**
- **Soppkvällen 28 september**
- **Soppkvällen 26 oktober**
- **In memoriam**
- **Marinstugan**

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen Mob 0706-41 35 53
Vice ordf: Håkan Hedén 08-774 14 95
Mob 0702-07 07 82
Sekreterare: Rune Stang 08-520 305 55
Mob 0703-69 29 38
Kassör: Linda Leibing-Hedén 08-774 14 95
Mob 0703-05 30 23
Ledamöter: Berit ÅbergSchagerberg 08-530 447 57
Mob 0707-44 82 91
Björn Asplund Mob 0706-36 32 15
Robert Norberg 08-524 001 03
Mob 0702-71 05 58
Suppleanter: Björn Wideberg 08-500 468 57
Mob 0702-46 41 90
Thomas Nilsson 08-520 307 18
Mob 073-154 51 45
Registrator: Berit ÅbergSchagerberg
08-530 447 57 Medlemsregisteransvarig.
Vid ändring av adress,
Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN meddela registratör.
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
kjelljohansen756@gmail.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Linda Leibing-Hedén
Björncloos väg 53
148 35 ÖSMO

Postgironr: 28 21 05 - 6

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail: st-media@telia.com

Ordföranden har ordet

Hallå alla vänner i Flottans Män!

Året drar sig mot sitt slut, som vanligt! Vi i Flottans Män avslutar året med vår LilleJul på Balder den 9 december med Mickes härliga julbord. Möt upp!

Under året har några medlemmar lämnat föreningen av olika anledningar men även nya har kommit till. Fantastiskt att vi har fått en ny ung medlem som är 22 år gammal, medelåldern minskar dramatiskt. I dagsläget är vi 86 medlemmar och framtidens anslutning ser bra ut.

Under hösten har soppkvällarna varit suveräna, både avseende maten och föredragen vi haft till kaffet. Den nya förbandschefen för vårt värdförband 4.sjöstridsflottiljen, Kmd Fredrik Palmquist, har besökt oss och lämnat mycket goda intryck. Banden knyts närmare oss och värdförbandet.

Vi har som vanligt fått inbjudan till förbandets julavslutning där vi även i år kommer att dela ut stipendier till den sjöman eller officer som utmärkt sig särskilt. En fin tradition som sätter spår såväl hos oss som alla i förbandet som deltagar. Vi visar upp för våra aktiva kamrater att även vi veteraner håller oss á jour med verksamheten i Flottan.

Redan i januari sätter sig styrelsen ner och planerar för nästa års verksamhet. Nästa år arrangerar vi årets femkamp och viktigast av allt – vi kommer att fira föreningens 80-årsjubileum med en hejdundrande fest och en jubileumsskrift som berättar om föreningens liv under 80 år kommer att tas fram.

Önskar er alla en trevlig vintertid och God Jul o Gott Nytt År till er som inte kan delta vid vår Lillejul

Kjell

Höstfest 19 augusti

vid pennan R Stang

En tapper skara (drygt dussinet fullt och tre hundar) samlades för att tillsammans leka, berätta historier och äta kräftor en osedvanligt vacker, solig och varm lördag i augusti.

Vi hade ju i styrelsen beslutat att våra festdagar, höst och vår enbart skulle vara, ja just det, festdagar, och inte en kombination av arbets- och festdag.

Detta bestämde vi för att inte "avskräcka" de medlemmar som kanske kände att de inte kunde, orkade eller ville delta i arbeten, men som gärna kunde tänka sig att komma på en trevlig tillställning, umgås, leka lite och äta gott.

Nå, blev resultatet det förväntade? Kanske för tidigt att sja om detta, men denna trevliga eftermiddag pekade inte på någon dramatisk tillströmning av medlemmar som ville komma och äta kräftor. För oss är det bara att fortsätta på den inslagna vägen, bjud in och hoppas på att fler medlemmar upptäcker hur trevligt det kan vara att komma ut vår och höst på ett grillparty eller kräftkalas i vår fina stuga.

När vi alla hade samlats tog Kjell till orda och hälsade välkommen. Alla fick ett glas bubbel. Kanske var detta plåster på, för att han i nästa mening gav tillkänna att ett mindre arbete trots allt skulle komma att utföras. Vår fina, av L Å Svenheden ny-

Alla hälsas välkomna

Vi tittar intresserat på

Det "Förbjudna arbetet"

restaureerade sköld skulle sättas upp. Alltnog eftersom detta inte krävde någon större insats av oss andra kunde vi gå med på detta avsteg från arbetslinjen. Lugnt kunde vi därför njuta av bubbel och

det skådespel som pågick på husgaveln. Tävlingarna, pilkastning, kubb och svara på ett antal frågor, klarades raskt av och vid sammanräkning av poäng i de olika aktiviteterna visade det sig att Kjell var den som lyckats bäst.

I köksregionerna hade det inte varit stillestånd. Elisabeth och Monica jobbade för fullt och med hjälp av en del andra friska händer blev serveringsbordet fullt med läckerheter och där under hade hundarna som vanligt placerat sig strategiskt.

Mycket gott på borden

Bröd, ost, sallad, pajer, öl och vin. Kräftorna på två stora serveringsfat, röda och vackra stod redan utplacerade på borden.

När alla fyllt sina tallrikar med de goda tillbehören, plockade vi på oss ett antal kräftor och sörplandet började. Vi tog god tid på oss att njuta av allt det goda, glädde oss åt det vackra vädret och den fina stämningen kamrater emellan.

Nästan klar

Efter att sista kräftan var uppäten och vi pustat ut lite serverades det kaffe. Vid halvsjutiden hade solen för ett tag sedan sjunkit under trädtopparna och det började bli friskt. Vi satte därför igång återställningsarbetena och rundade av denna trevliga eftermiddag i kamratlig samvaro.

Alla pustar ut och njuter av kaffet och varandras sällskap

Arbetsdag 5 september

Vid pennan R Stang

Arbetsstyrkan kom att bestå av tre friska gubbar. Stugfogden Björn Asplund var givetvis där för att leda trupperna. Han hade bestämt sig för att fullfölja det arbete med skrapning och målning av lillstugan som hustru Monica och han påbörjat tidigare.

Vår ordförande Kjell Johansen hade ett projekt som han skjutit framför sig ett tag, men nu skulle det bli av. Den nya fina värmekabeln som skall förhindra att vattenledningarna under huset skall frysa var det projektet han hade framför sig. Ett inte direkt avundsvärt arbete att krypa under huset, men ack så nödvändigt.

Vad var det som stod på listan för min del? Jo, planen var att hänga modellen av kryssaren Tre Kronor förstäv som vi förärats av Magnus Reitz, på väggen mot köket.

Fartygsratten skulle även den få en plats där. För det ändamålet hade jag dagen innan tillbringat ett par timmar i garage och förråd för att leta fram stora gängstänger, brickor, muttrar o s v för att kunna borra hål i väggen och få till en stabil upphängning för ratten.

Innan jag fick tillfälle att sätta borsten i väggen talade vi, Björn och jag lite om varför den skulle upp en bit från golvet. "Man måste ju kunna komma åt att städa" tyckte jag. "Men, menade Björn, ratten är ju försedd med en stor mängd radiellt monterade handtag till rattkransen för att få ett bättre grepp, varför inte ställa den på ett av handtagen." Vilken tur att han var med och kom med detta briljanta förslag. Det som grämde mig lite var att jag inte tänkt på detta själv (men så kan det bli när man har låst fast sig vid en idé) och att jag då sluppit leta grejer i garage och förråd dagen innan.

Allt gick bra. Med lite hjälp av Björn kom både Tre Kronor och även ratten på plats (tyvärr lossnade den ena kronan, men även detta är nu åtgärdat).

inget som jag ville fortsätta med eftersom vi är en liten grupp som skall samråda om hur/var respektive tavla skall placeras.

I stället gick jag ut i det fina och soliga vädret och hjälpte Björn med skrapning och målning. Då och då tänkte vi på Kjell som låg under huset i mörkret och kämpade med elkabel och isolering av rör.

Vi hann även med lite eftermiddagsfika vid tretiden, innan vi avslutade dagen.

Femkampen i Haninge den 9 september

Vid pennan R Stang

Enligt det rullande schemat var det i år FM Haninge som stod som arrangör av årets femkamp mellan regionens föreningar. Deltagare från Norrtälje, Västerås, Stockholm, Södertälje, Haninge, Nynäshamn och Norrköping hade i god ordning infunnit sig. De som vi saknade var representanter från Gotlandsföreningen, men det kan ju ha sina rutiga skäl och randiga orsaker. Man kastar sig ju inte in i bilen och åker direkt från Visby till Västerhaninge.

Norrtälje, Västerås, Södertälje och Norrköping ställde upp med var sitt tremannalag. Nja inte riktigt Södertälje hade bara två deltagare anmälda, men fick förstärkning genom att Bo Schagerberg som var där, men inte ingick i något lag förstärkte upp, något

som skulle visa sig lyckosamt för laget. De övriga deltagande föreningarna hade två tremannalag. När vi kom till tingshuset där tävlingarna skall hållas blev vi bjudna på kaffe och en smörgås och en del information om hur dagen var planerad.

Vi började med det klassiska kasttåget.

Nästa gren bestod i att slå till en bräda som låg på ett bord. Ovanpå brädan hade man satt fast en tumstock. Brädan skulle helst komma så långt som möjligt utan att tippa över bordskanten. Man läste av mot tumstocken och bokförde hur var och en lyckats.

Efter dessa två övningar var det dags för en promenad. På den intilliggande kyrkogårdens stenmur låg ett ganska stort antal kluriga frågor som skulle besvaras, helst rätt för att få så många poäng som möjligt. Den vandrigen tog både tid och must ur oss. Den sista övningen före lunch bestod i att komma så nära en pinne nerstucken i jorden

Det obligatoriska kasttåget

med ett boule-klot. Övningen gick av stapeln på ett knaggligt, utförlutande område bevuxet med gräs. Inte lätt, men lika för alla deltagarna. Lunchdags. Vi blev bjudna på pizza, stora goda och av olika sorter. När lunchen var avslutad återstod en sista gren. Det gällde att

Boule tävling i knagglig terräng

bedöma avståndet från Tingshusets gårdsplan till en dörr på skolbyggnaden som låg på andra sidan vägen. En övning som visade sig vara knepigare än man skulle kunna

tro, åtta av de tio lagen hade bedömt avståndet för långt, några mycket för långt. När även denna övning var avslutad vankades det kaffe med god bulle. Medan vi drack kaffe pågick poängsammanräkningen för fullt och när vi fick veta slutresultatet visade

det sig att FM Södertälje hade vunnit årets femkamp med den förstärkning i laget de fått genom Bo Schagerberg.

Nynäshamn lag 2 kom på plats 2 och Västerås på plats 3.

Vi tackade FM Haninge för en både trevlig och stimulerande tävling, god organisation och tur med vädret, varefter vi drog hem var och en till sitt.

Velothon den 10 september

vid pennan R Stang

Aterigen hade vår förening fått möjligheten att få en rejäl kassaförstärkning genom en relativt enkel insats av medlemmarna.

Kjell skriver i ett brev till alla som var med som funktionärer:

Tack alla ni för en utmärkt insats under gårdagens Velothontävling och för Flottans Män. Vi blev 17 som deltog som funktionärer. Antalet timmar som vi gjorde blev 109 timmar å 100 kr/timme samt 1000 kr för mig som sattes som sträckchef. Detta innebar att vi fick in 12000 kr till föreningen!

Jag beräknade att vi som åkte bil jobbade mellan kl 0730 till 1400 och de som åkte buss jobbade från 0730 till 1500.

Jag kommer att ställa några ekonomiska frågor till tävlingsledningen samt att lämna in lite erfarenheter som vi samlat på oss. Därefter sänder jag in fakturan till dem.

Maila gärna mig era synpunkter på hur ni upplevde dagen, både positiva och negativa.

Tävlingsledningen meddelar nu även att det blir en liknande tävling nästa år och då skall dom få ta hänsyn till våra synpunkter. Vi skall då försöka få samma sträcka som i år.

Kjell

Lite erfarenheter från årets Velothon

av Linda Leibing Hedén

Jag stod placerad vid Väggarövägens utfart till Tungelstavägen, en bit norr om Sunnerby, där vi till höger hade en sträcka på 350 meter på tävlingsbanan som bilisterna fick åka på innan de var tvungna att svänga vänster mot Södertälje. Bilar kom hela tiden, så jag hann inte sitta många sekunder på stolen jag hade med mig, men det var roligt och tiden gick fort. Kände mig som en trafikpolis i min alltför stora väst (XXL – såg nog rätt rolig ut...) när jag stoppade, pratade med och vinkade ut bilisterna mellan cyklisterna. De flesta skulle åt Södertäljehållet, så det var inga problem. Några skulle till knepigare ställen eller hade bråttom och ville svänga till vänster, vilket de ju inte fick. Vår sträckchef var jättetrevlig, men kom från Värmdö och kände inte till området. Dock hade vi

Ledarklungan susar förbi

en väldig tur med att en åskådare, med liten dotter, dök upp och det visade sig att han hade bott i Sorunda och kände väl till alla möjliga och omöjliga alternativa vägar som man kunde ta sig fram på. Tillsammans lyckades vi lösa några av de klurigaste problemen och få iväg folk till deras destinationer. En kantor skulle hinna till Sorunda kyrka i tid, en hemtjänstare behövde ta hand om en sjuk gammal man, ett par skulle träffa sin mäklare och se på ett hus, en affärsman hade ett möte där han skulle skriva kontrakt, flera skulle hinna till olika jobb och uppgifter.

Förvånande många kände inte till cykelloppet och en del var ganska upprörda över, enligt vad de sa, dålig skyltning och dålig information. Några få blev tvungna att vända om eller vänta tills loppet var slut, vilket de tog med jämnmod. En åttioårig dam fattade dock humör och ville ge sträckchefen en snyting innan hon vände bilen och försvann. En medelålders kille missade sin affär då han snurrat runt hela Södertörn utan att ha kunnat ta sig till sin kund i tid. Slokörad dök han upp igen när tävlingen var över och jag kunde bara beklaga honom innan han äntligen fick köra till vänster. De flesta var dock mycket tacksamma och glada när vi kunde hjälpa dem och några tyckte rentav att det var lite spännande att försöka ta sig fram trots hindren som orsakades av Velothon. Tävlingscyklisterna körde förbi med god fart i större eller mindre klungor och där emellan svischade en och annan ensam cyklist fram. Jag såg ett flertal kvinnor som deltog i loppet. Det gällde att hålla koll när jag släppte ut bilarna på Tungelstavägen. Men så fick jag se en cyklist komma ledande sin cykel; han hade fått punktering och undrade om jag hade en cykelpump tillgänglig. Det hade jag inte, men medan jag var upptagen med bilisterna stannade två för honom okända tävlingskollegor för att hjälpa honom. Efter mycket om och men var punkteringen lagad, däckat pumpat och de tre rullade iväg tillsammans. Två justa killar, får man säga, som säkert försenades minst 20 minuter för att hjälpa en kollega i trångmål - men tiden var kanske inte så viktig för dem, utan snarare att ta sig runt hela loppet.

Håkan stod placerad c:a 400 m söderut från min position, i slutet av Sunnerby vid utfarten från ett villaområde, och där var det betydligt lugnare. Människorna där var väl informerade och visste från tidigare år vad som gällde under Velothonloppet. Ett litet gäng åskådare hejade fram de tävlande cyklisterna och Håkan hade trevligt sällskap att samspråka med. Det mest dramatiska som hände, berättade han senare, var att en cyklist fick kramp i benen och ramlade av cykeln. Vår unge raske sträckchef, som råkade befinna sig på plats just då, rusade fram för att hjälpa mannen, som efter lite återhämtning kunde vingla vidare på sin cykel för att ta sig till ett vårdteam längre fram. Jag såg en mycket trött cyklist pusta förbi på sin cykel - det var troligtvis han.

När loppet var slut var det skönt att åka hem i vår bil. Det kändes bra att ha gjort en insats för vår förening, samtidigt som vi hade fått en stimulerande upplevelse som Velothonfunktionärer.

Soppkvällen 28 september

Vid pennan R Stang

Många medlemmar (39 st) hade hörsammat kallelsen till dagens soppkväll. En stor Manledning till detta var givetvis att den nye förbandschefen för 4 sjöstridsflottiljen, kommandören Fredrik Palmquist skulle komma och visa upp sig, samt hålla ett föredrag om sitt förband och dess deltagande i den nyss avslutade störövningen Aurora.

Som vanligt började kvällen med mingel och ett och annat besök i baren.

När alla hade gått runt och hälsat på varandra, letade man upp en ledig plats vid något av borden.

Kjell åskade så småningom tystnad och presenterade föredragshållaren för oss andra.

50-åringen får sin tavla

fram och blev hyllad av kamraterna. Till sist kallades Lars Elowsson fram och fick sin första vinkel. På tiden kan tyckas, eftersom han redan nästa år är kvalificerad för sin andra efter 12 år som medlem.

En vinkel till Lasse

den yrkesbana han har. Han understök även vikten av att vi finns, "Ni är mina ambassadörer", sa han, och fortsatte, "Det är genom ert arbete och er kontakt och spridning av försvarsinformation till vänner och bekanta som vi, långt ute på linan anser så väsentlig."

Stockholmsflottiljen består av min-röjningsfartyg, korvetter, undehålls-fartyg och underhållsresurser samt en röjdykardivision på västkusten. Organisationsformen är ur ett internationellt perspektiv helt unik då det är ytterst ovanligt att sammansmälta alla dessa olika resurser under en

Vi hade även en ung man, Håkan Ödmark som under den gångna sommaren passat på att fylla 50 år. Håkan kallades fram och fick ta emot den tavla från kamraterna i FM Nynäshamn som utdelas till 50 och 75 åringar. Numera även till 80 och 85 åringar som blivit medlemmar efter sin 75 årsdag. Björn Wideberg hade även han passat på att fylla jämnt under sommaren (70 år), så även han kallades

70-åringen uppvaktas

Soppan dukades fram och även denna gång var det tveksamt om det var ärtor med fläsk eller fläsk med ärtor. Men oherrans gott. Och för de som ville var det givetvis möjligt att få varm punsch till soppan. Vi rundade som vanligt av med pannkakor, sylt och grädde. Alla blev mätta och medan lokalen förbereddes för föredraget hämtade man kaffe och kaka.

Kmd Fredrik Palmquist inledde med att berätta lite om sig själv och om hur han kom att välja

chef, men då den svenska Flottan under de senaste åren reducerats antalsmässigt var det enda rimliga alternativet när vi väl tog steget 2009.

Flottiljen som sådan bemannas av ungefär 900 personer, varav 180 stycken är sjömän, 140 är specialistofficerare och 225 är taktiska officerare men till det skall läggas mina 300 reservofficerare. Försvarsmakten genomgick en personalreform 2009, där dels värnplikten avskaffades men också ett trebefälssystem infördes - för er som har varit med länge kan ni konstatera att hjulen nu har snurrat ett helt varv.

Minröjningsdivisionen består av fyra minröjningsfartyg - tre av Kosterklassen och ett av Spåröklassen. Det unika med våra större minröjningsfartyg är att de utöver en mycket god förmåga att hantera olika typer av explosivämnen på havsbotten även är utrustade med en kvalificerad eldledning och en 40 mm pjäs, vilket gör att de har god förmåga att försvara sig själva. Under augusti månad röjde de minor i en rysk minlinje från det första världskriget väster om Åland och inom ramen för denna operation kunde jag se med egna ögon att de är skickliga på sin huvudtjänst.

I Korvettdivisionen ingår två Visbykorvetter och två korvetter av Gävleklass, där individen HMS Gävle nu står inför en större modernisering och därefter är det HMS Sundsvall tur att uppgraderas. Nya för året är de så kallade spaningsbåtarna som efter ombyggnation kommer att bli spaningsfartyg för inomskärsbåtsjakten. När projektet är klart kommer det att finnas sex av dessa fartyg men de har redan i år börjat leverera operativ effekt.

CMD - Conventional Munition Disposal
IMD - Under Water Munition Disposal
EOD - Improvised Explosive Device Disposal

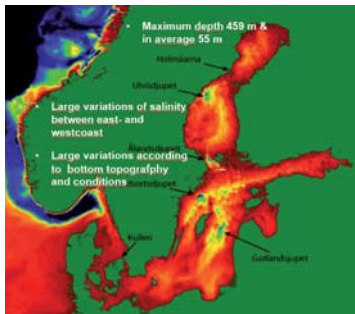
Röjdykardivisionen är grupperade i Skredsvik strax utanför Uddevalla kopplat till de fantastiska utbildningsbetingelserna i de innersta delarna av Gullmarsfjorden. Våra röjdykare har varit djupt inblandade i de olika internationella operationer som Sverige har deltagit i under de senaste åren och därför finns det fog att säga att de behöver under de kommande åren fokusera på

sitt rätta element - havsdjupen och de minor som vilar där. Sammanlagt arbetar ett 90-tal personer vid divisionen och vid sidan om de regelrätta röjdykarna verkar också en förbandsdel benämnd ASU-gruppen, vars främsta uppgift är att säkra hamnar och farleder kopplade därtill.

Förbandets underhållsfunktion är flexibelt - antingen grupperas det på stödfartyget HMS Trossö eller verkar de ifrån en landgruppering. Under de senare åren har vi använt en blandning av dessa två sätt i syfte att snabba kunna stödja förbanden med förnödenheter och teknisk tjänst. Fartyget HMS Trossö har också verkat enskilt inom ramen för sjöövervakning där hon har visat svensk flagg i Östersjön och rapporterat fartygsrörelser till högre chef.

Den miljö vi har att verka i är komplex med ett stort antal fartygsrörelser samtidigt som Östersjön och Västerhavet storleksmässigt är relativt begränsade jämfört med

t.ex. Medelhavet. Detta gör att våra fartyg alltid har ett potentiellt hot från land, luft, ytan och från undervattensdimensionen så fort de går till sjöss. Geografin dikterar också villkoren för verkan under vattnet, där botten-topografin, salt och temperatur-skillnader gör Östersjön till ett fantastiskt operationsområde för ubåtar men samtidigt en mycket utmanande miljö för de som skall jaga ubåtarna.

Som ett led i återtagningen av den svenska försvarsförmågan fattades det beslut under

2015 att år 2017 skulle det genomföras en försvarsmaktsövning och den fick under resans gång namnet AURORA. Övningen byggde på ett scenario där händelseutvecklingen i närområdet hade försämrats till den grad att beredskaphöjningar hade gjorts inom Försvarsmakten och att en återtagning av förmåga hade startat för ett år sedan. Inom ramen för övningen lades också in moment där Världssavtalet med NATO skulle prövas i full skala genom att ett antal förbandsdelar passerade in i landet via Göteborg och Uppsala. För Marinens del inleddes vårt deltagande först under övningens andra vecka och det beror på att markstridskrafterna använde den första veckan till att mönstra in T- och pliktpersonal i sina bataljoner. Under den andra veckan genomförde sjö- och amfibiestridskrafterna förmågehöjande övningar i Gotska Sjön men där fler och fler incidenter utspelade sig och fram emot fredagen förklarade Regeringen att Sverige var i krig. Sjöstridskrafterna övergick då i ett skede där en kustförsvarsoperation genomfördes i området Sandhamn – Västervik. Sammanfattningsvis kan det konstateras att övningen i sig gick bra – samverkan med flygstridskrafterna i den gemensamma sjömålsstriden fungerade väl och samverkan med amfibiestridskrafter och Kustbevakningsenheter genomfördes utan några större anmärkningar.

I omedelbar anslutning till AURORA deltog enheter i övningen Northern Coasts och det speciella denna gång var att de svenska och finska enheterna leddes av den svensk-finska marina stridsgruppen SFNTG. Syftet med detta var att evaluera om staben i SFNTG hade förmåga att leda marina operationer och staben under ledning av Kmd Bengt Lundgren – normalt chef för 3.sjöstridsflottiljen i Karlskrona - fick med beröm godkänt. Detta är bara ett exempel på hur långt det fördjupade samarbetet med Finland har gått och jag tror att vi kommer att se mer av denna vara i framtiden.

Drivkraften och motivationen vid flottiljen är mycket god och det upplevs som om de gångna årens försvarsdebatt nu börjar ge utdelning i utökade anslag. Mitt förband är i dag fullt sysselsatt med att leverera operativ effekt till sjöss men naturligtvis har jag mina utmaningar. Ett av dem är numerären på antalet ytstridsfartyg – 2700 kilometers kust är en ansevärd sträcka och med endast sju korvetter och två patrullfartyg innebär detta att det måste betraktas som utmanande att vara närvarande överallt. Vidare så börjar delar av fartygsparken bli ålderstigen och kommer att behöva omsättas under den kommande perioden. Avslutningsvis är frågan av luftvärnsrobot på Visbysystemet besvärande när jag skall operera med dessa fartyg i högre konfliktnivåer.

Jag kan se tillbaka på ett år som har varit fyllt med nationella insatser, större övningar samt ett omfattande samarbete med andra nationers enheter. Det känns som om vi under året har lagt tegelsten på tegelsten på den imaginära väggen som bildar den marina operativa effekten. Med tanke på det oroliga omvärldsläget känns det befriande att Marinens uppdragsgivare har uppmärksammat de möjligheter fartygs- och amfibieförband kan bidra med när det gäller värnandet av den svenska möjligheten

- Omsättning av fartyg, kv, mrtj och ub
- Nya sjömålsrobotar
- Undervattensfarkoster
- Ny Marinstab
- Fördjupat samarbete med Finland
- Minor och minutläggning

att själv bestämma hur vi vill leva. Nu återstår ett kvartal innan vi kan summera året men 4.Sjöstridsflottiljen kommer även fortsatt att vara till sjöss med hög beredskap att värna den territoriella integriteten.

Jag önskar er alla Fair Winds and Following Seas!

Kmd Fredrik Palmquist avtackades med blommor och applåder. Gästerna

började sedan röra sig mot baren för att reglera sina skulder och sedan bege sig hemåt, återigen efter en trevlig och innehållsrik kväll i kamraters lag på Balder.

Soppkvällen den 26 oktober

vid pennan R Stang

På programmet denna kväll hade utlovats fisksoppa och ett föredrag om en långresa för länge, länge sedan med HMS Älvsnabben. Trettio av våra medlemmar hade hört sammat kallelsen.

Efter att ha hälsat på varandra och besökt baren minglade vi runt och pratade med varandra. Så småningom blev dags för Kjell att äska tystnad och berätta att vi i föreningen, genom att ha fått ett par nya medlemmar, den ene endast 22 år, sänkt medelåldern bland medlemmarna ganska rejält. En ung, trevlig man, Gustav Rosén aktiv som sjöman ombord HMS Kullen i 4. Sjöstriflj sedan 19/9 2016 där han har en befattning som 2. vapentekniker. Den andre nye medlemmen som presenterades var Tony Karlsson, med ett långt förflutet inom flottan och även han med sina blott 66 år bidrar till sänkningen av medelåldern, om än inte i lika hög grad som Gustav. Tony började som befälselev, motorman 1970 och var sedan kommenderad på motortorpedbåtar, minsvepare och även på isbrytare, så småningom som maskintjänstchef på torpedbåtar. Efter åren till sjöss fick Tony 1981 jobb på tekniska förvaltningen Muskö där han så småningom avancerade till avdelningschef. Efter denna presentation gav Kjell en del information om vad vi kunde förvänta oss av kvällen.

När alla hittat till sina platser vid borden gavs instruktioner om i vilken turordning vi skulle ha när det blv dags för uppbackning.

Fisksoppan bars in och i exemplariskt god ordning gick medlemmarna fram och fyllde sina tallrikar. Som vanligt var soppan som serverades alldeles utsökt god. En hel del av gästerna gick och fyllde på även en andra gång.

När avdukningen, där många frivilliga hjälpte till var klar gjordes även lokalen klar för bildvisning och föredrag. Eftersom kaffe med kaka dukats fram passade man naturligtvis på att hämta.

De två föredragshållarna behövde inte någon närmare presentation eftersom deras

H.M.S. ÄLVSNABBen

VÄRLDSOMSEGLINGEN 10/11 1954 - 2/5 1955

ansikten var välkända för alla i lokalen. Lars Åke inledde med att berätta om Fartyget

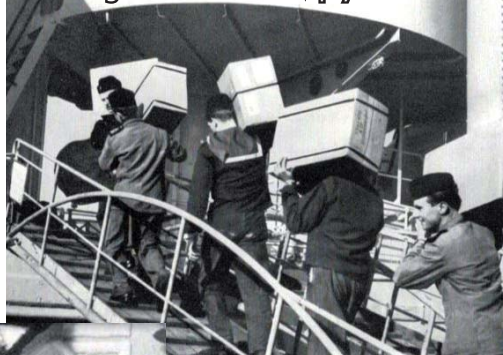
Vi hade behov av min-fartyg. Initiativtagare försvarsminister Per Edvin Sköld. Kontakt togs med Eriksbergs Mekaniska Verkstad i Gbg och man utgick från ritningar av fartyg F-typ som Svea byggt 12 fgt av. Fartyget modifierades för minlast och byggdes på rekordtid. 20 okt 1942 kölsträckning, 19 jan 1943 sjösättning, efter

endast 3 mån. Provturer. Leverans 9 maj 1943.

Fartygsdata: L = 102m, B = 14 m, Maskineffekt: 3100 ihk. Displacement: 4000/4207 ton
Bestyckning: 4 x 15,2 cm kanon m/98, 8 x 40 mm lv.akan m/36, 6 x 20 mm lv.akan m/40, 4 sjunkbomber, 380 minor.

Under tiden låg bilden med vår resväg framme, efter att fartygets alla data presenterats övergick de två långresenär-

En aldrig sinande ström av prylar lastades

erna till att berätta om vår resa runt klotet. Det började med inmönstring i Karlskrona och när besättningen fått skeppsnummer och förläggning påbörjades rustningsarbetena. Det var tusen och en prylar som skulle bäras ombord och stuvats i olika utrymmen. I fartygets frysrum där 12 ton djupfrysade prima svenska livsmedel skulle förvaras härskade en minutiös ordning. Det var ju

Vinterbeklädnad i fryssarna

ytterst väsentligt att inte t ex julsinkorna kom att hamna längst in i frysrummet. När så småningom allt var stuvat på plats var det bara att hålla tummarna för att kylmaskinerna skulle klara jobbet under de högst varierande klimatförhållanden vi skulle komma att uppleva. Den 4/11 -54 lämnade vi Karlskrona och stävade mot Göteborg där förråden kompletteras ytterligare och besättningsförstärkning. Skeppspastor Inge Löfström och filmfotograf S-E Lindström, som genast fick sitt efternamn utbytt till "Film-

Proviantering, besättningsbyte

ström". C:a 50 civila elever från Abraham Rydbergsstiftelsen blivande sjöbefäl, som skulle vara med till Valencia för att där mönstra ombord på flottans skonoter för vidare utbildning. Chefen för marinen, viceamiral S H:son-Ericson inspekterar fartyget dagen före losskastning. Han inskärper i oss att vi representerar vårt land och vi är inte bara med på resan, vi gör den och det är på oss det beror om eftermälet blir gott. D v s god reklam för vårt land och vårt folk.

Losskastning, ankring vid Vingassand där skeppspastorn håller korum. Efter lättning börjar hon röra på sig lite i den kalla snåla

vinden. Nordsjön är inte på sitt bästa humör, 23 m/s. Det är Mårtensafteon och en del av den uppbackade gåsmiddagen blir inte uppäten, men återkommer säkert som pytt. Åbn stängade sig vidare mot kanalen där sjön inte var så grov, men vädret i övrigt var disigt och grått. Vid Eddystones bekanta fyr girar vi babord och styr ner mot Biscaya. Här beredda att möta Atlantens fruktade vinterstormar. Istället får vi bästa tänkbara sommarväder med

TA vid Ibiza

smult vatten och värme. Skonerterna har haft friskt väder och motvind, så istället för att mötas i Valencia blir det ett rendez-vous i Cadiz Bay. Rydbergseleverna lämnar Åbn och sjöofficersaspiranterna embarkerar.

Falken lämnar oss

Mängder av förnödenheter som vi haft med oss langas över till skonoterterna. Falken har seglat av sin förtopp och får en ny. Efter blott tre timmar är allt klart, skonoterterna lämnar oss för sin fortsatta resa. Vi kan lätta och göra sammaledes. Kursen blir nu ostlig, Vi passerar Cap Tariffa och passerar under natten Gibraltarsund. Med en dag tillgodo kan vi ankra vid Ibiza i en vik för att snygga upp fartyget.

Utan salut eller andra ceremonier förtöjer Åbn i Valencia 12/11. Det är nationell helgdag i Spanien: man firar adertonde årsdagen av José Antonios död. Han mördades under inbördeskriget 1936 – 37. Spåren

Tjurfäktningsskola

efter de häftiga bombningarna syns fortfarande i staden. Valencia ligger i en bördig dalgång, apelsiner, ris och bomull odlas här. Ett problem är att dalgången ligger i regn-

Sangtoudalen

skugga av de stora bergen i väster. Floden Turio som rinner genom staden var vid vårt besök helt uttorkad. Bevattningskanaler som genomkorsar landskapet tjänar även som transportleder. En utflykt till den lilla byn Sagunto några mil från Valencia högt uppe på ett berg där vi kan se resterna av en romersk stad som byggdes någon gång på femhundratalet och med en storslagen utsikt över Saguntodalen. Att dricka vin ur "botilla" var något som en del av oss praktiserade.

Botilla är ett lerkrus med pip som skall hållas på en armlängds avstånd, vinet skall rinna direkt ner i strupen. Det hamnade en del vid sidan av på bussaronger och blåkragar, men med lite övning så, vem vet. Även för en ung sjöman var det billigt i Spanien. Att åka spårvagn kostade en halv pesetas (6,8 öre). Det handlades en del pinauer, men resan är ju lång och stuvningsutrymmena begränsade, så lite försiktigt i början. Några ur besättningen var med på en utflykt till en tjurfäktarskola där en kvinna var lärare och basade över de manliga matadoreleverna. Betänk att detta var i nådens år 1954 – i Spanien.

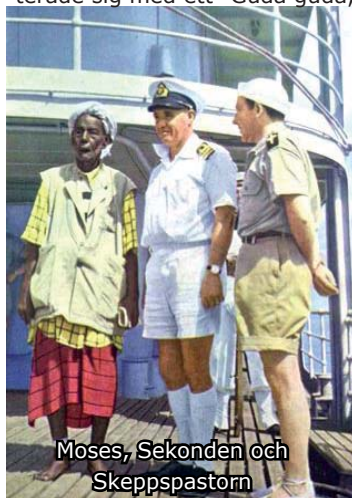

Med hjälp av en palör tar vi efter fyra dagars liggetid avsked av de trevliga vänliga spanjorer och -jorskor vi träffat, kastar loss och styr ut på Medelhavet med Port Said som nästa mål.

Eftersom resan hela tiden går ostvart möter vi soluppgången lite tidigare varje dag. Dagarna till sjöss är fyllda av arbeten, utbildning, övningar och vädret är strålande vackert dock med ett litet avbrott vid passagen av Malta. Där sveper kalla vindar ner från Balkan och varma vindar från öknarna söder om oss får till följd att temperaturen sjunker och åskan dundrar. I närheten av Kreta kommer det vackra vädret tillbaka och den 1 advent är det premiär för vitt kapell på rundmössorna. Sent på kvällen, månadsskiftet nov dec ankrar vi på redden utanför Port Said i väntan på att utgående konvoj skall passera. Tidigt på morgonen lättar vi och förtöjer utanför kanalkontoret där Ferdinand de Lesseps, initiativtagaren till byggandet

av Suezkanalen står staty. Kanalen togs i bruk 1869.

Krejarna, de smarta egyptiska affärsgubbarna anföras av gamle Moses, (med rekommendationsbrev bl a från sekonden på HMS Gotland för många år sedan) som presenterade sig med ett "Guda guda, jak er ten gamle Moses. Guda guda." Han vill öppna kommers ombord och får till slut tillstånd att öppna affär på fördäck. När det blir dags för losskastning har mörkret infunnit sig. Äbn skall ingå i "midnattskonvojen" och är upplyst som en stor julgran. Ett nytt gäng har avlöst Moses, kanalgänget som skall hjälpa till vid förtöjning i kanalen. Tidigt på morgonen förtöjer vi på en plats där kanalen är "dubbelspårig" för att släppa förbi en konvoj som försenats p g a dimma. Det är nästan en överklig syn att först se masterna och överbyggnaderna på de mötande fartygen dyka upp bland öknens dyner. Efter sexton timmars kanalresa är vi framme i Suez, där lotsen debarkerar och färden fortsätter ner genom Suez-

Moses, Sekonden och Skeppspastörn

Suezkanalen

Tito fartyg

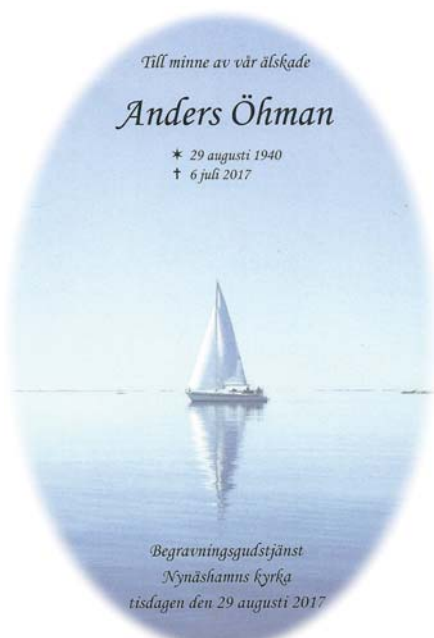
viken och Röda havet.

V får veta att ett jugoslaviskt statsfartyg med Josip Broz Tito, f.d. Jugoslaviens president ombord är på besök i Aden.

Lätt panik bryter ut. Vi har ingen jugoslavisk flagga. Raskt inventeras alla förråd på jakt efter blå, vit, röd och gul flaggduk eller åtminstone något som kan tänkas vara användbart för att sy upp en flagga. Vi möter det jugoslaviska statsfartyget vid inlöpanDET till Aden den 8 dec och kunde visa vår "fina" flagga. Aden, då en Brittisk kronkoloni är en plats som högre makter ha glömt. Luften står stilla och det är obeskrivligt varmt, getter och människor lever i broderlig sÄmja, men av vad är svårt att förstå. Vi har inte permission längre än

till kl 22. Den engelska militärpatrull jag Åkte med berättade om våld, överfall och mord och visade de platser där det kunde vara direkt livsfarligt att vistas. Uppehållet i Aden varade bara två dagar och det räckte.

Resan var lång så det kommer en fortsÄttning i kommande O´Hoj

Vi i Flottans Män fick inte behålla Anders Öhman som vår medlem i mer än två år. Han blev medlem 2015 och vi hann inte riktigt med att rätt förstå och uppskatta vilken källa till kunskap vi fått som medlem. Eftersom Anders hade ett förflutet både till sjöss och inom tidningsvärlden fick jag god kontakt med honom. Han hjälpte även till att förse mig med material till denna skrift. På en soppkväll i oktober berättade Anders om Hårsfjärdenincidenten ur pressens perspektiv Den artikeln fick jag återge i sin helhet i nr 4/15. Till nr 1/16 fick jag ytterligare material i form av en artikel med rubriken "En berättelse om rysshärjningarna i skärgården sommaren 1719".

Att följa en kamrat till den sista vilan är en tung uppgift, samtidigt som det för oss som gör det känns hedrande att familj, släkt och övriga vänner vill att vi skall vara där och visa flaggan och på det sättet ta farväl av en kamrat.

Rune

MARINSTUGAN

Stugan mår väl och är nu rustad inför vintern. Värmekablarna på inkommande vattenrör är monterade och elinkopplingen kommer att vara klart i november. Därefter har vi vatten i rören hela vintern så ni behöver inte bära med vattendunkar hemifrån till kaffet längre.

Vi har haft en besiktning av stugan av en konsult från Fortverket. Han var imponerad över hur väl vi underhåller stugan och meddelar nu Fortv detta. Några små anmärkningar var han ju tvungen att notera som, en spräckt glasruta i terrassdörren, en dålig vindskena på taket i uthuset. Däremot tyckte han att skorstenen och öppna spisen såg mycket bra ut och förordade en besiktning inför kommande eldning i brasan. Styrelsen menar dock att Fortv kunde svara för den kostnaden – vi kommer till det senare. Stugfogden meddelar att han har inga större renoveringsarbeten på gång under vintern. Björn putsar som vanligt gräset på tomten och blåser rent och tar hand om nedfallna löv.

Inför vintern så skall vi be båtvarvets snöplogare även ta hand om vår infart så att vi åtminstone slipper pulsa i snö. Våra bilar kan vi som vanligt parkera ute på parkeringsplatsen utanför vakten till vintern.

Nu i december kommer vi att ställa ut adventljusstakar i fönster så att det ser julinbjudande ut. I januari ser vi fram emot en korvgrillning med glögg ute i stugan.

Och återigen, stugan är till för oss alla medlemmar. Ni kan besöka stugan när som helst, ring bara någon av oss i styrelsen så får ni reda på koden för larmet. Vill ni vara en längre tid i stugan så bara anmäl er till stugfogden och boka tid så är ni välkomna.

Björn och Kjell

Ni är alltid

att besöka stugan

Välkomna

**FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN**

BALDER

Tel: 08-520 140 42

Dagens lunch 70 kr

Öppettider Må --- Sö 1030 -- 1430

Även Beställningar o Catering

*Alltid två varmrätter att välja på
Hembakat bröd, soppor,
salladsbuffé, måltidsdryck och
kaffe*

"Vi tackar Balder för våra trevliga soppkvällar och fester!"

Prova även Balders lunch!"

Nilssons köttaffär

Fredsgatan 10

149 30 Nynäshamn

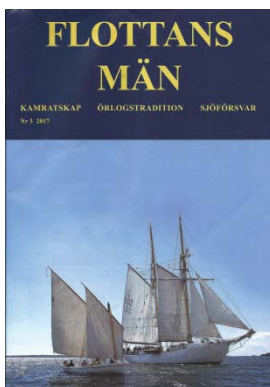
Telefon 08-500 494 10

info@nilssonskottaffar.se

"Visa ditt medlemskort Flottans Män i

Nynäshamn så får du 5 % rabatt när du handlar.

Det tackar vi för!"

"Vi tackar alla medlemmar som gett

och ger bidrag till tryckningen av

vår uppskattade tidning Flottans Män!"

